

τόμως καὶ ἀλύπως, οὐχὶ ὑπὸ φαρμάκου, ἀλλὰ κατὰ τιμὴν καὶ πρόνοιαν τῶν Θεῶν ἀρπαγεῖς ἀπὸ τῆς τῶν Μακεδόνων ὠμότητος. Ἀπέθανε δὲ τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ Πυανεψιώνος μηνός, καθ' ἣν αἱ γυναῖκες νηστεύουσιν ἑορτάζουσαι παρὰ τῇ Θεᾷ¹ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν. Ὀλίγον δ' ὕστερον ἀποδιδούς εἰς αὐτὸν ὁ δῆμος τιμὴν ἀξίαν, τῷ ἔστησεν ἀνδριάντα χαλκοῦν, καὶ ἐψήφισε νὰ τρέφηται πάντοτε εἰς τὸ Πρυτανεῖον ὁ πρεσβύτατος ἐκ τῆς γενεᾶς του. Καὶ εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ἀνδριάντος ἐπεγράφη τὸ θρυλλούμενον ἐπίγραμμα·

Ἴσῃν τὴν βῶμῃν τῇ γνώμῃ ἐάν, ὦ Δημοσθένης, εἶχες,
δὲν θὰ ἐπάτ' εἰς Ἑλλάδ' Ἄρης ποτὲ Μακεδῶν.

Οἱ δὲ λέγοντες ὅτι τοῦτο ἐποίησεν ὁ ἴδιος Δημοσθένης ἐν Καλαυρίᾳ ὅταν ἔμελλε νὰ πῖῃ τὸ φάρμακον, ἐντελῶς φλυαροῦσιν.

ΔΑ. Ὀλίγον δὲ καιρὸν πρὶν ἢ ἡμεῖς μεταβῶμεν εἰς τὰς Ἀθήνας, λέγεται ὅτι συνέβη τοιοῦτόν τι. Στρατιώτης εἰς κρίσιν καλούμενος ὑπὸ τινος ἀξιωματικοῦ, ὅσον εἶχε χρυσίον τὸ κατέθεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνδριάντος. Ἰσταται δ' ἔχων τοὺς δακτύλους δι' ἀλλήλων συνεσφιγμένους, καὶ πλησίον βλαστάνει πλάτανος οὐχὶ μεγάλη. Ἀπὸ ταύτης πολλὰ φύλλα, εἴτε ὑπ' ἀνέμου κατὰ τύχην ριφθέντα, εἴτε ἐπίτηδες τεθέντα ὑπὸ τοῦ στρατιώτου, πρὸς ἐπικάλυψιν, ἔκειντο πέριξ καὶ ἐσωρεύθησαν, καὶ ἔ-

(3) Τὴν Λήμητραν.

